

Arrest

nr. 276 916 van 2 september 2022
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. LOOBUYCK
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 20 januari 2022 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 december 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 juni 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 augustus 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN *loco* advocaat A. LOOBUYCK en van attaché C. CORNELIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Nigeriaanse nationaliteit te hebben. U werd geboren op X 1986 in Aduwawa in Benin City. U behoort tot de etnische groep Edo en u bent praktiserend christen. U spreekt Edo, Engels en een beetje Frans en Nederlands.

Uw moeder overleed in een ongeval in 2013. Uw vader overleed in zijn slaap op 3 maart 2015. U woonde op dat moment met uw zus en broer in het huis van uw vader. U heeft hem samen met uw broer gevonden in zijn slaapkamer. Op de dag van de dood van uw vader kwamen er twee mensen naar uw huis en gaven u een brief. Deze mensen bleken leden te zijn van het Ogboni broederschap. Ze zeiden tegen u dat uw vader eveneens lid was en dat u hem zou moeten opvolgen.

Ze zeiden u ook met hen mee te gaan en lid te worden van Ogboni. In de brief stond dat uw vader had gezegd dat u de volgende in lijn was om zijn functie over te nemen en dat u hier geen keuze in had. Indien u zou weigeren zouden de leden van Ogboni u blijven lastig vallen tot u toestemde.

U besloot diezelfde dag Benin City te verlaten. U trok naar het Oosten van Nigeria. De volgende dag vond de begrafenis van uw vader plaats. U broer belde u die dag op. Hij vertelde u dat tijdens de begrafenis van uw vader er opnieuw leden van Ogboni waren langsgesproken. Ditmaal waren ze met een dertigtal. Ze hebben uw broer begroet en hebben naar u gevraagd.

Een maand na het telefoongesprek met uw broer bent u Nigeria ontvlucht. U reisde naar Niger waar u twee weken verbleef. Daarna reisde u verder naar Libië. In Libië bracht u vier maanden door. Vanuit Libië reisde u met de boot naar Italië. Op 28 juli 2015 en 28 september 2015 deed u een verzoek om internationale bescherming in Italië. Op 22 augustus 2017 vroeg u Frankrijk om internationale bescherming. Op 25 september 2019 vroeg u Nederland om internationale bescherming. Op 14 november 2019 kwam u België binnen. Op 18 november 2019 vroeg u de Belgische staat om internationale bescherming.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na nader onderzoek van alle door u ingeroepen asielmotieven stel ik vast dat ik u noch de status van vluchteling, noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan geven. U bent er immers geenszins in geslaagd om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaarde een gedwongen inlijving bij het Ogboni genootschap te vrezen (notities persoonlijk onderhoud (NPO) dd. 06/10/2021, p. 12). Gezien u geen documenten voorlegt ter bewijs van uw gedwongen opvolging, berust de geloofwaardigheid van uw asielrelaas geheel op uw verklaringen, die samenhangend en aannemelijk dienen te zijn. We stellen echter vast dat uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal niet als aannemelijk kunnen worden beschouwd.

Om te beginnen vallen uw verklaringen hoegenaamd niet te rijmen met de beschikbare landeninformatie over het Ogboni genootschap (toegevoegd aan het administratief dossier). Daaruit blijkt dat het doel van Ogboni bestaat uit het vormen van een netwerk waarbij de leden politieke en financiële banden kunnen opbouwen. Om lid te worden dient de persoon die wilt toetreden drie Ogboni leden te hebben als referentie. Er dient eveneens een lidmaatschapsbijdrage betaald te worden. De gezaghebbers van Ogboni kunnen pas nieuwe leden toelaten wanneer er een onderzoek naar goed karakter is gebeurd. Het potentieel toetredend lid kan ook worden geweigerd wanneer één of meerdere leden bezwaar uitdrukken. Indien de kandidatuur wordt aanvaard zal het toetredend lid verschillende rituelen moeten doorlopen. De leden van Ogboni worden aangemoedigd om vrijuit te spreken over het genootschap om zo insinuaties en misconcepties tegen te gaan. Het feit dat u verklaarde tot de dag van de dood van uw vader niets te weten over zijn betrokkenheid bij het Ogboni broederschap (NPO dd. 06/10/2021, p. 17) is bijgevolg weinig geloofwaardig. Zo is het weinig aannemelijk dat uw vader aan de Ogboni beloofd zou hebben dat u hem zou opvolgen, maar dat hij u hier nooit iets over verteld zou hebben en dat ze u nooit op enige manier voorbereid zou hebben op uw toekomstige lidmaatschap en de daaraan verbonden taken.

Verder blijkt uit de informatie van het CGVS (toegevoegd aan het administratief dossier) dat dit Ogboni genootschap specifiek gelieerd is aan de Yoruba-etnie en traditioneel een rol speelt binnen de Yoruba-cultuur en binnen de Yoruba-samenleving. Niettegenstaande het moeilijk is informatie over de precieze activiteiten en reikwijdte van de Ogboni te achterhalen, wordt het echter niet aannemelijk geacht dat de reikwijdte van de Ogboni zich uitstrekt tot ver buiten de gebieden waar Ogboni-leden wonen. De Ogboni Society is vooral actief binnen Yoruba-land die volgende deelstaten omvat: Lagos, Ogun, Osun, Ondo, Oyo, Ekiti en een deel van Kwara en Kogi. Aangezien u echter aanhaalde dat u tot de Edo etnie behoort (NPO dd. 06/10/2021, p. 4) en dat u verklaarde dat u sinds uw geboorte in Benin City woonde (NPO dd.

06/10/2021, p.4) en uw beide ouders eveneens tot de Edo etnie behoren (NPO dd. 06/10/2021, p. 6, 7) is het, in samenhang met voorgaande vaststellingen, ten zeerste twijfelachtig dat uw vader tot dit Ogboni genootschap zou behoord hebben.

Daarnaast kan men zich afvragen wat de meerwaarde is voor een dergelijk prestigieus en exclusief genootschap om een persoon tegen zijn zin te dwingen om lid te worden van hun genootschap. Betreffende eventueel onvrijwillig lidmaatschap stelt de beschikbare landeninformatie (toegevoegd aan het administratief dossier) bovendien dat er gewoonlijk geen gedwongen rekruteringen zijn bij de Ogboni gemeenschap. Lidmaatschap is namelijk enkel mogelijk wanneer er een bepaalde leeftijd is bereikt en wanneer de kandidaat van goed karakter is. Kinderen van leden zijn niet automatisch zelf lid van Ogboni. Opnieuw valt deze voorhanden zijnde informatie niet te rijmen met uw profiel. De gedwongen opvolging staat haaks op deze informatie.

Verder kan er worden opgemerkt dat uw kennis over het Ogboni genootschap zodanig beperkt is dat er geen geloof meer kan worden gehecht aan een effectieve vrees bij terugkeer naar Nigeria.

U bent niet op de hoogte van de activiteiten van Ogboni, u kon enkel hun uiterlijk beschrijven aan de hand van wat uw broer u vertelde aan de telefoon (NPO dd. 06/10/2021, p. 16). Er werd u viermaal gevraagd wat u wist over Ogboni en u kon enkel antwoorden dat het een broederschap is waar mensen bang van zijn omdat ze een 'andere manier' hebben (NPO dd. 06/10/2021, p. 16). Gezien uw asielrelaas enkel bestaat uit het feit dat u gedwongen zou worden toe te treden en uw vaders rol over te nemen binnen het Ogboni broederschap, kan er minstens verwacht worden dat u weet wat deze functie inhoudt. Echter vluchtte u de dag nadat u de brief kreeg weg uit Benin City (NPO dd. 06/10/2021, p. 14) en heeft u de leden van Ogboni nooit meer gezien. U vroeg aan vrienden wat u zou moeten doen moest u toetreden, en uw vrienden vertelden u dat u bloed zou moeten drinken (NPO dd. 06/10/2021, p. 17). Echter bent u in geen enkel opzicht op de hoogte van wat uw taken zouden zijn binnen Ogboni moest u de rol van uw vader overnemen.

Voorts verklaarde u dat het gevolg van het weigeren van de functie zou resulteren in de Ogboni leden die een geest op u af zouden sturen om kwaad te doen (NPO dd. 06/10/2021, p. 12). Later verklaarde u ook dat indien u de functie zou weigeren, dat de leden van Ogboni u zouden achtervolgen, u aanvallen of misschien uw nek breken. Ze zouden er ook voor kunnen zorgen dat u nooit meer ergens geaccepteerd zou worden. Deze acties zouden ze ondernemen door middel van spiritualiteit (NPO dd. 06/10/2021, p. 17). Er moet worden opgemerkt dat uw verwijzing naar geesten en spiritualiteit niet dienstig is aangezien dit behoort tot het domein van het bijgeloof. Het CGVS erkent dat het geloof in geesten, spiritualiteit en andere traditionele praktijken voorkomt in Nigeria. U haalt nergens aan dat u vervolging vreest omwille van uw geloof hierin. Het feit dat u uzelf bedreigd voelt door deze spirituele kracht van Ogboni is louter een gevolg van uw geloof in spiritualiteit en uw beweerde werking hiervan. Het geloof in geesten en spirituele kracht mist elke objectieve grond en behoort geheel tot de wereld van het bijgeloof. Zodoende kan uit deze vrees geen reëel risico op vervolging of ernstige schade worden afgeleid.

Er kan opgemerkt worden dat uit de informatie waar het CGVS over beschikt (zie 'COI Focus Nigeria. Situation sécuritaire dans le nord-est' van 20 november 2020, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_nigeria_situation_securitaire_au_nord-est_20201120.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>), duidelijk blijkt dat Boko Haram sinds 2018 terrein heeft verloren in Nigeria. Voorts blijkt uit dezelfde informatie dat de actieradius van Boko Haram in Nigeria geografisch beperkt is en de groep actueel hoofdzakelijk actief is in het uiterste noordoosten van Nigeria, waar de veiligheidssituatie instabiel blijft vanwege de strijd tussen Boko Haram en de veiligheidstroepen. Dit vooral in de staat Borno, waar de bevolking nog steeds wordt getroffen door raids, ontvoeringen en aanvallen gepleegd door Boko Haram, maar evengoed door wandaden gepleegd door de veiligheidstroepen en milities. Ook de noordoostelijke staten Adamawa en Yobe worden door dergelijke gewelddaden getroffen, maar dit in veel mindere mate. De rest van Nigeria blijft over het algemeen echter gevrijwaard van vergelijkbare terreurdaden van Boko Haram. Gelet op de regionale verschillen in het geweldsniveau en de impact van het geweld, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Nigeria, dient in casu de veiligheidssituatie in de staat Edo te worden beoordeeld. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de staat Edo actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

Actueel is er voor burgers in de staat Edo aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

Uit al het voorgaande blijkt dat uw verklaringen over de door u gevreesde gedwongen toetreding tot het Ogboni genootschap niet aannemelijk zijn en dat u bezwaarlijk kan stellen dat u uw land uit 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève heeft verlaten of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. Verzoeker voert in het verzoekschrift als enig middel het volgende aan:

*"Schending van artikelen 48/3 en 48/4 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, B.S. 31 december 1980.
Schending van het redelijkheidsbeginsel, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.
Schending van de materiële motiveringsplicht, algemeen beginsel van behoorlijk bestuur."*

Hij ontwikkelt dit middel als volgt:

"[...]"

II.1.4. Verwerende partij stelt geen geloof te hechten aan de vrees van verzoekende partij om ingelijfd te worden door de Ogboni genootschap en stelt dat het meer een eer is om hiervan lid te worden, dat men er een lidmaatschap voor moet betalen en nooit gedwongen wordt om hiervan lid te worden - quod certe non:

[...]"

Verwerende partij houdt zich vast aan voor haar beschikbare informatie die zij in rapporten kon terug vinden. De praktijk is echter anders. Gezien de vader van verzoekende partij lid was van deze genootschap werd zij geacht eveneens lid te worden en de taken van haar vader over te nemen.

Zoals verwerende partij stelt, is het een geheime genootschap en is er niet veel over bekend. Ook wat de leden verwacht worden te doen, wordt niet aan de grote klok gehangen. Verzoekende partij heeft er dan ook alles over verteld wat ze van haar vader had gehoord: p. 12 CGVS

Uit het rapport van refworld blijkt dat kinderen van leden van de Ogbuni genootschap weldegelijk gedwongen kunnen worden om tot deze genootschap toe te treden en dat het zee gevaarlijk kan zijn voor de leden ervan: (eigen onderlijning)

[...]"

Verwerende partij heeft enkel de informatie verzameld die in het nadeel werkt van verzoekende partij en heeft al deze informatie "vergeten" in overweging te nemen.

Verwerende partij is volledig blind gebleven voor de vrees en problemen van verzoekende partij en focust zich enkel op algemene rapporten om haar de internationale bescherming te weigeren. Dit is bijzonder onredelijk.

Verwerende partij heeft de vrees en de problemen van verzoekende partij op geen enkel ogenblik serieus genomen en ten gronde onderzocht.

II.1.5 Een dergelijke manier van redeneren en desgevallend gebrekkig onderzoeken schendt dan ook op een kennelijke wijze de algemene beginselen van behoorlijk bestuur als het redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Tevens schendt de verwerende partij de materiële motiveringplicht.

De materiële motiveringsplicht gebiedt dat iedere bestuurshandeling gedragen wordt door motieven die in rechte en in feite aanvaardbaar zijn en blijken hetzij uit de beslissing zelf, hetzij uit het administratief dossier. De motieven moeten bijgevolg minstens kenbaar, feitelijk juist en draagkrachtig zijn.

De negatieve beslissing van de verwerende partij is gebaseerd op het feit dat de verwerende partij geen geloof hecht aan het asielrelaas en de vrees van verzoekende partij.

Verwerende partij heeft nagelaten belangrijke aspecten in het dossier van verzoekende partij te onderzoeken en hecht te onrechte geen geloof aan haar vrees.

II.1.6. Uit het bovenstaande blijkt ten overvloede dat de verwerende partij zeer snel en zeer onzorgvuldig tot deze negatieve beslissing is gekomen.

Daarom wordt dan ook in hoofddorde gevraagd om de vluchtelingenstatus toe te kennen; subsidiair om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en subsubsidiair om de thans bestreden beslissing te vernietigen”.

2.2. In zijn aanvullende nota van 4 augustus 2022 verwijst verweerder middels URL naar “EASO Nigeria Security Situation” van juni 2021 en “EASO Guidance Note: Nigeria” van oktober 2021.

Verweerder besluit op basis van deze informatie: *“De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de deelstaat Edo actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de deelstaat Edo aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partij bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.”*

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsebepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4. Verzoeker verklaart niet te kunnen terugkeren naar Nigeria uit vrees voor een gedwongen inlijving bij de Ogboni of problemen omwille van het weigeren daarvan. Er kan echter geen geloof worden gehecht aan verzoekers asielrelaas gelet op de volgende vaststellingen:

- Verzoekers verklaringen over zijn gedwongen inlijving stemmen niet overeen met de informatie in het administratief dossier over hoe de Ogboni-gemeenschap functioneert en leden laat toetreden. Er kan evenmin worden ingezien wat de meerwaarde is voor een dergelijk prestigieus en exclusief genootschap om een persoon tegen zijn zin te dwingen om lid te worden van hun genootschap.
- Uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat het Ogboni-genootschap vooral een rol speelt binnen de Yoruba-samenleving en met name in de deelstaten Lagos, Ogun, Osun, Ondo, Oyo, Ekiti en een deel van Kwara en Kogi. Verzoeker verklaarde echter dat hij en zijn ouders tot de Edo etnie behoren (notities van het persoonlijk onderhoud (hierna: notities), p. 4, 6-7) en dat hij sinds zijn geboorte in Benin City woonde (notities, p. 4).
- Verzoekers kennis over het Ogboni-genootschap is onaannemelijk beperkt. Hij kon amper iets vertellen over Ogboni en wist ook niet wat zijn vaders rol geweest zou zijn (notities, p. 16-17).
- Gezien geen geloof wordt gehecht aan de poging tot gedwongen inlijving door de Ogboni, kan evenmin geloof worden gehecht aan de door verzoeker gevreesde gevolgen van zijn weigering om toe te treden. Bovendien zijn verzoekers verklaringen over een geest die ze op hem zouden afsturen om kwaad te doen (notities, p. 12) of dat de Ogboni door middel van spiritualiteit bepaalde acties zouden ondernemen (notities, p. 17) niet objectiveerbaar.

5. In het verzoekschrift wordt gesteld dat de werkelijke praktijk van de Ogboni niet overeenstemt met de door verweerder gehanteerde informatie, maar dit blijft een ongestaafe bewering. Bovendien verwijst verzoeker zelf naar informatie die aangeeft dat gedwongen inlijvingen bij het genootschap niet standaard zijn en dat Ogboni-lidmaatschap niet “geërfd” wordt door kinderen. Uit de in het verzoekschrift geciteerde informatie blijkt dat kinderen mogelijk wel geïntimideerd kunnen worden om toe te treden tot de Ogboni, maar enkel wanneer het kind reeds (uitgebreid) werd blootgesteld aan de Ogboni-activiteiten van de ouder (bijvoorbeeld door het meemaken van vergaderingen waardoor het kind op de hoogte was van de identiteit van andere Ogboni-leden) en het kind aldus reeds intense banden had met de organisatie. Dit is geenszins het geval voor verzoeker, die volgens zijn eigen verklaringen pas na de dood van zijn vader voor het eerst hoorde van diens betrokkenheid bij de Ogboni (notities, p. 17). Het verzoekschrift kan dan ook geenszins worden gevolgd waar gesteld wordt dat het relaas van verzoeker volledig bevestigd wordt door de door verzoeker aangehaalde informatie, noch dat verweerder enkel informatie heeft verzameld die in het nadeel van verzoeker speelt.

6. De Raad stelt vast dat verzoeker geen concrete elementen aanbrengt die de voorstaande pertinente motieven kunnen verklaren of weerleggen. Deze motieven zijn draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier. Op grond hiervan wordt terecht besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door hem uiteengezette vluchtrelaas. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel geheel in gebreke blijft. Hij komt immers in wezen voor het overige niet verder dan het louter volharden in het vluchtrelaas en het herhalen van eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen over de benaderingen door de Ogboni. Dit kan bezwaarlijk een dienstig verweer worden geacht. Verzoeker slaagt er aldus niet in de hoger aangehaalde motieven te ontcrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

7. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

Bijgevolg kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

8. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Uit de informatie waarnaar verweerder verwijst in zijn aanvullende nota van 4 augustus 2022 (“EASO Nigeria Security Situation” van juni 2021 en “EASO Guidance Note: Nigeria” van oktober 2021) blijkt dat op het Nigeriaanse grondgebied op verschillende plekken en in verschillende staten conflicten plaatsvinden van diverse aard en waarin diverse actoren een rol spelen.

Uit deze informatie volgt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld en de impact van deze conflicten in Nigeria regionaal erg verschillend is.

Uit de informatie volgt dat er voor burgers in de staat Edo actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst, dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging, *quod non in casu*.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee september tweeduizend tweeëntwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS